

“Er gaat niets boven Eenrum”

Het Waddenweekend van afdeling Noord van 8 tot 10 juni 2018 op 't Aagt

Een verslag van Bert de Gans.

Na een mislukte wadlooptocht het vorig jaar, kon ik dit jaar, door deel te nemen aan het weekend van de afdeling Noord, toch een mooie wadlooptocht te maken. Het was fantastisch. Wat een geweldige ervaring. Het weekend had de volgende opzet: kennismaking en programmabriefing op de vrijdagavond, op zaterdag twee wadlooptochten (een oversteek naar Ameland en een waddenzwerftocht vanaf de dijk bij Noordpolderzijl), en op zondag een excursie met de boswachter van SBB in het Lauwersmeergebied.

Een van de boeiende dingen binnen onze club, vind ik het contact met “vogels van verschillende pluimage”. Voor dit weekend hadden zich leden vanuit verschillende windstreken aangemeld: uit het westen, zuiden, oosten en noorden; stellen, alleengaanden, ouders met kinderen en jonge en oude leden. Een bonte verzameling met een gemeenschappelijk doel: genieten van de rust op het Aagt en de rust van de wadden en het Lauwersmeer gebied.

Op zaterdagochtend met dertien mensen in vier auto's richting Holwerd. Daar bleek, wat Harm als organisator ons al verteld had, dat we niet de enigen waren die te voet naar Ameland wilden. Wellicht was het aantal wandelaars zelfs groter dan het aantal mensen dat de boot nam. Allemaal herkenbaar aan de bekende basketbalschoenen van goedkope makelij. Na de indeling in groepen gingen we in de richting van de slikken en schorren. Parallel aan de waddendijk, was het eerste uur van de tocht het zwaarst. Tot aan mijn enkels, een enkele keer tot aan je knieën door de zwarte blubber. Lichtgewicht en mensen met grote voeten hadden voordeel. Gelukkig vertrokken niet alle groepen tegelijkertijd en nam ook niet iedere gids de zelfde route als zijn voorganger. Daardoor was er sprake van een flinke spreiding over het weidse wad van de paar honderd deelnemers.

Onze gidsen waren oude rotten in het gidsenvak, zo bleek. En al ruim de zeventig gepasseerd. Als oudste van onze eigen groep (bijna zeventig), gaven deze voorbeelden mij het gevoel dat ik, te midden van alle “jonge honden”, de tocht met succes zou kunnen voltooien. Na het eerste uur slik koersten we van noord naar noordwest, richting Ameland, dat al die tijd al in de verte zichtbaar was. Het vervolg ging het grootste deel van de tijd over (zand)banken, waar nog altijd wel een 15 cm water stond. Banken die soms vol (Japanse) oesters lagen. Tussen de banken moesten we een viertal geulen passeren. Deze eerste geul kwam het water tot aan mijn billen. Geen enkel probleem dus. Stilstaand water, met nauwelijks stroming, tot mijn verwondering. We waren twee uur voor laagwater vertrokken, dus het was inmiddels kennelijk bijna “dood tij”. Zo passeerden we eigenlijk probleemloos alle vier de geulen, zelfs de hoofd vaargeul over het wantij. Maximale waterhoogte tot aan mijn middel.

Richting Ameland, liepen de groepen steeds verder uit elkaar. Ik had me wat laten “afzakken”, zodat ik me even helemaal alleen op het prachtige wad voelde, genietend van de stilte en de ruimte. Daarvoor deed ik dit en was ik hier. Na drie uur en een kwartier landden we, ver naar het oosten, op Ameland. Alle groepen gingen op het zelfde (drukke) punt “aan land”.

Vanaf het Noordzeestrand was het nog zo’n negen kilometer naar de strandopgang bij Nes, waar we op de boot zouden gaan. Daarom stonden er trekkers met aanhangers klaar, waarmee we pal langs de branding over het strand scheurden. Op het strand bij Nes gingen de kleren uit en spoelden we alle modder van ons af in de branding. Daarna de beloning op het terras in Nes, en nog een heerlijke afsluitende boottocht in de avondzon.

Weer terug op “het Aagt”, troffen wij de tien deelnemers die de zwerftocht over het wad vanaf de dijk bij Noordpolderzijl hadden gemaakt. Ook zij hadden een heerlijke tocht achter de rug, die echter wel bijna net zo zwaar leek als de overtocht naar Ameland. Zij moesten, zowel heen als terug, een flink stuk slik passeren. Maar hadden ook erg genoten van deze wel wat kortere tocht. Dankzij de kookkunst van Arie, stond er een maaltijd klaar voor zo’n 25 personen, een heerlijke bonenschotel, met wijn of sap. Dat was een prima afsluiting.

Dankzij Harm Migchels had iedereen genoten van deze dag, zo voortreffelijk door hem namens de afdeling Noord georganiseerd.